

Místu, kde přesně před sto lety relaxovali členové Augustiánského řádu, důstojně vévodí wellness hotel.

Čistá linie

Za dva roky (2008-2010) stihli majitelé Augustiánského domu v Luhačovicích dát do pořádku padesát čtyři let chátrající ruinu domu, kde kdysi relaxovali příslušníci Augustiánského řádu, a navázat na tradici přerušenu požárem v roce 1954.

Kde ten Augustiánský dům v Luhačovicích hledat? Řídící se radou, kterou dostávám v centru Luhačovic, jedu směrem na Pozlovice. Když se už ale ocitám v nějaké další vesnici, dávám zpátečku a jedu pomaleji a pozorněji. Na rozhraní Pozlovic a Luhačovic konečně vidím celkem nenápadné

značení, za ním druhé a spatřuji z fotografií známý Augustiánský dům. Abych nevypadala v očích čtenářů jako bludička Julie, omlouvá mě situace, která nastala v roce 1911, po dokončení původního Augustiánského domu. Objekt stál těsně na pomezí Luhačovic a Pozlovic, což vyvolalo spor, do jaké-

ho katastrálního území vlastně patří. Vyhrály to před sto lety Luhačovice.

Psát o wellness hotelu, který byl vlastně relaxačním místem už před sto lety a o němž se už dobrý rok šíří ze všech stran dobré reference, není zrovna jednoduché. Bylo by ubohé se omezit

na superlativy (on ten wellness hotel ale opravdu super je), musím přece objevit a sdělit jeho filozofii. Snad se mi to povede.

Prvním mým velkým objevem bylo zjištění, že většina zaměstnanců tohoto wellness hotelu prošla zahraniční praxí a že lidé s praxí v zahraničí dostávají při přijímání do práce před ostatními uchazeči přednost.

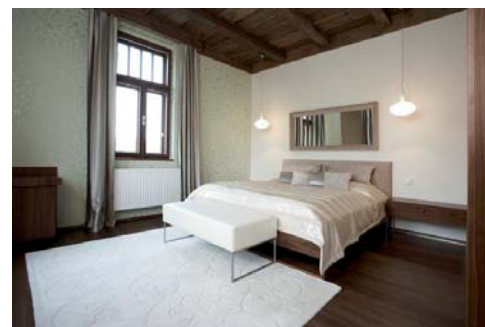
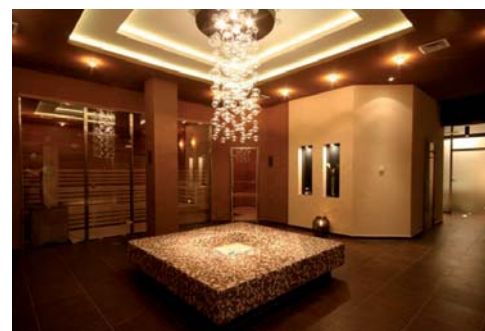
KLID K RELAXACI (I ROZJÍMÁNÍ)

Pokud při příjezdu do hotelu přivítá návštěvníky velkoryse a mimořádně esteticky vybudované patrové polokryté parkoviště, zadní trakt tvoří klidná terasa. Vychází se na ni přímo z restaurace a hostům se nabízí z terasy pohled do ničím nerušené a snad nikde nekončící zeleně. Vidím z terasy směrovku Golfové centrum a uznale kývám hlavou. To tedy velmi rychle vybudovali golfové hřiště. Zjišťuji, že ta směrovka trochu zavádí. Snad tady golfoviště mělo být a snad někdy opravdu bude, momentálně je to ale „jen“ sportovní areál náležící k hotelu. Sportovní areál disponuje tenisovými kurty, minigolfem a multifunkčním hřištěm.

Jak tak hledím do upraveného zeleného prostranství před terasou, přicházejí zvenčí na terasu dva starší pánové. Trochu nesměle se ptají, jestli si mohou dát na terase kávu, když nejsou hotelovými hosty. Číšník je zdvořile usazuje a oni se ještě ptají na ceny. „U nás stojí káva od 35 do 45 korun“, informuje je číšník, na což se oba zvedají a odcházejí. Ta cena je pro ně moc vysoká...

Z relaxační terasy je za slunného dne i škoda odcházet, ale chci vidět víc. Chci vidět wellness centrum, bazén, pokoje, ucítit ducha Řádu Augustiánů.

Wellness centrum je dokonalé. Odhaduji, že nezabírá víc než 200 metrů čtverečních, ale je tam všechno, co si náročný klient může přát. V první řadě je kladen důraz na prevenci syndromu vyhoření. Balíček „manažerské hýčkání“ je sestaven tak, aby pomohl vyhoření předcházet. Nabídka masáží je nepřeborná, dokonce nabízejí masáž pod Vichy sprchou – proceduru tolik náročnou na práci maséra – není ani tak drahá, 25 minut masírování pod teplou sprchou na lehátku stojí 350 Kč. Kdo přichází do wellness centra a má zájem pouze o zaplávání si v bazénu, whirlpool a saunování (k dispozici je solná lázeň,

mentolová, bylinková, finská sauna), zaplatí za dvouhodinový vstup 400 Kč, v létě jen 290 Kč. Bližší informace na www.augustian.cz. Hoteloví hosté mají neomezený vstup do wellness centra zdarma.

Stoupám v doprovodu ředitele hotelu do prvního patra, abych si prohlédla špičkově zařízené a architektonicky důmyslně vyřešené pokoje, v nichž je internetové připojení samozřejmostí a poprvé si uvědomuji, jak se všude objevuje spojení, ve zlaté barvě vyvedených, písmen „st“. Dozvídám se, že je to vyjádření úcty k svatému Tomášovi, patronovi Augustiánů. Do patra i z patra jdeme po schodišti, jediném použitelném prvku, který zde zůstal z původní budovy. Kromě schodiště zůstalo vlastně původní také jeho zábradlí.

DUCH MERANA

Pan ředitel Taťák se wellness hotelem Augustiánský dům chlubí, ale i nechlubí. Profesionálně vedený wellness hotel bere jako samozřejmost a velmi mu teď leží na srdci návštěvnost Luhačovic. Luhačovice podle něj navštěvuje většinou jen klasická klientela, jaká už sem jezdí desítky let, podle pana Taťáka to ale není pro lázeňské město moc dobrá vizitka. Dokonce označení „lázně“ nejsou podle ředitele Taťáka z marketingového hlediska moc dobrým označením. Kdo podle něj v práci oznámí, že jede do lázní, zadělává si o spekulace nad svým zdravotním stavem. Lepší je podle něj označení „spa“, i když je podstata těch slov úplně stejná.

Když pan ředitel prozrazuje, že pracoval před příchodem do Luhačovic v italském lázeňském městě Merano, přesně vím, co podle pana Taťáka Luhačovicím chybí. Lázeňské město Merano není vůbec nijak „hoch noblesním“ místem, dokonce si myslím, že Luhačovice mají z architektonického i lázeňského hlediska k nabídnutí mnohem víc, ale Merano má ducha: je

čistě moderní, upravené, hýčká si tradici císařovny Sisi (bůhví, jestli tam vůbec opravdu byla).

„Přitom my máme důkazy o tom, že hudební skladatel Leoš Janáček právě u nás, v Augustiánském domě, složil Lišku Bystroušku a Glagolskou mši. Musíme si také svého Janáčka hýčkat a udělat z něj trvalý zdroj inspirace,“ zdůrazňuje ředitel Augustiánského domu.

Když už se zmiňujeme o Leošovi Janáčkově, který zde pobyl v letech 1912-1928 dvanáctkrát, je dobré zdůraznit, že osud tohoto hudebního skladatele byl úzce spjat právě s řádem Augustiánů.

Dokonalou připomínkou řádu, který před sto lety postavil pro své unavené řádové členy Augustiánský dům, je kaple Panny Marie. Je volně přístupná a je součástí wellness hotelu, i když vysvěcená kaple patří vlastně církvi. Tvůrcům nového Augustiánského domu se povedlo překlenout sto let a vytvořit dokonale čistou moderní augustiánskou linii.

Autor: Marta Csontosová

Foto: archiv redakce

